

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ, για ΜΕΓΑΛΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Το παιδί και οι άνεμοι της Αρμενίας

Αρτούρο Αλεξανιάν

Μετάφραση: Άννα Παπασταύρου

Προτεινόμενη ηλικία

12+ ετών

Σελίδες: 216, Δεμένη έκδοση, 13X18, Τιμή: 12,50 ευρώ, ISBN: 978-960-594-078-2

Σαν μέσα από ένα καλειδοσκόπιο, στη σκιά της ιστορίας του αρμένικου λαού, ακολουθούμε ιστορίες προσώπων οι οποίες ξετυλίγονται από την Ανατολή στη Δύση. Η φυγή των πρωταγωνιστών για να επιβιώσουν μετατρέπεται σε μέσο για να επιβεβαιώσουν την ύπαρξή τους και η Βενετία γίνεται σημείο συνάντησης κόσμων και γενεών.

Μια αφήγηση που μοιάζει με παιχνίδι της μνήμης στα χέρια ενός μικρού παιδιού, καθώς αυτό ανακαλύπτει το παρελθόν του στα θραύσματα της ζωής της οικογένειάς του.

Η ανάκτηση του παρελθόντος συγκρούεται με την τωρινή ανάγκη του συγγραφέα να αναγνωρίσει τον εαυτό του μέσα από τη γραφή και φέρνει στο φως εικόνες ολοζώντανες και υποβλητικές, εικόνες που κουβαλούν την αλήθεια του βιώματος και της ιστορικής μνήμης.

«Το παιδί και οι άνεμοι της Αρμενίας» (“Il bambino e i venti d’Armenia”) του **Αρτούρο Αλεξανιάν**, σε μετάφραση της **Άννας Παπασταύρου**, συνθέτει ιστορίες, φωνές, μνήμες και συναισθήματα από τον ξεριζωμό των Αρμενίων. Οι αναγνώστες συνοδοιπορούν με τον συγγραφέα καθώς επιχειρεί να ανασυνθέσει την ταυτότητά του μέσα από την ανάγκη που τον κινεί, κι αυτή δεν είναι άλλη από την αρμενικότητά του. Ο έντονα συλλογικός χαρακτήρας του βιώματος υποχωρεί σταδιακά, με τον ξεχωριστό –λόγω της εμβόλιμων ποιητικών σκέψεων– και ενδοσκοπικά φιλοσοφικό τρόπο του συγγραφέα, για να μετατραπεί σε βαθιά προσωπική μνήμη. Το αποτέλεσμα είναι ο Αρτούρο Αλεξανιάν να δώσει στους αναγνώστες ένα σημαντικό βιβλίο που κατορθώνει την ταύτιση με όσους ταξίδεψαν και ταξιδεύουν μέσα από τη μνήμη, με σκοπό και κίνητρο να ξανακερδίσει ένας λαός τη χαμένη πατρίδα των αναμνήσεών του.

Το βιβλίο απέσπασε το **Α’ Βραβείο του 11ου Διεθνούς Διαγωνισμού «Συγγραφείς για την Ευρώπη» 2014** (Autori per l’Europa 2014) και βρέθηκε στη **Βραχεία Λίστα στη XVIII Έκδοση Διεθνούς Βραβείου Ποιήματος και Μυθιστορήματος «Φλωρεντία, πρωτεύουσα της Ευρώπης»** (Firenze Capitale d’Europa, 2016). Επίσης έλαβε το **Ειδικό Βραβείο Ποίησης Sacravita 2015-2016**, Misericordia di Firenze, 2016.

Στο εισαγωγικό σημείωμά του ο **Αρτούρο Μολινάρι**, μέλος της κριτικής επιτροπής του Βραβείου «Συγγραφείς για την Ευρώπη 2014», επισημαίνει:

«Η ιστορία μας ανήκει σ’ εμάς, και μόνο η δική μας αδιαφιλονίκητη επιλογή κάνει και άλλους κοινωνούς αυτής. Μια οικογενειακή ιστορία, μια διήγηση νοσταλγική και παθιασμένη, έστω και μέσα στη δυνατή, βίαιη δίνη μιας διασποράς που για πολύ καιρό είχε ξεχαστεί και αμφισβητηθεί και της οποίας σήμερα ξαναζούμε την παράλογη ιδεολογία. Ο πρωταγωνιστής δεν ξεχνάει την πατρίδα που του έκλεψαν, γίνεται όμως πολίτης του κόσμου και επιλέγει να αφηγηθεί την ιστορία ενός λαού μέσα από την προσωπική του ιστορία.

[...] Ο Αρτούρο Αλεξανιάν στο μυθιστόρημά του δεν αφηγείται αυτά τα δραματικά γεγονότα: αντίθετα τοποθετεί τις αναμνήσεις της μητέρας του σε μια άλλη εποχή, στο 1922, και σε μια άλλη σφαγή. [...] δεν υπάρχει μνησικακία στην αφήγηση των πιο συγκλονιστικών αναμνήσεων, μόνο μελαγχολία και θλίψη, που εναλλάσσεται στις φωνές των αφηγητών, του Τούρκου αξιωματικού που σώζει τη μητέρα, των δύο γυναικών που διαφεύγουν από την Μπαντίρμα, της μητέρας και της γιαγιάς του παιδιού που οι άνεμοι της Αρμενίας θα το πάρουν μακριά από τη γη του, άνεμοι που φυσούν αντίθετα, γιατί ο κόσμος πηγαίνει αντίθετα, και το λιμάνι δεν είναι πια το σίγουρο αγκυροβόλι».

Από το εξαιρετικό επίμετρο της Ιταλίδας φιλόλογου **Εμανουελίτα Βέκιο**:

«Ένα τρένο που διασχίζει την ταραγμένη ζωή ενός ανθρώπου. Μια βουτιά στις αναμνήσεις του, στους ανέμους της Αρμενίας. Ένας βομβαρδισμός από συγκινήσεις με άρωμα Ανατολής.

Το βιβλίο αρχίζει με μια αναφορά στη μάχη του Αβραάϊρ και με την ανάμνηση παρεμφερών ιστοριών, τις οποίες ο πρωταγωνιστής άκουσε στο κολέγιο ή μέσα στην οικογένειά του. Αυτή είναι η αφετηρία που επιλέγει ο συγγραφέας ως εισαγωγή στο θέμα με το οποίο σκοπεύει να ασχοληθεί: να αναρωτηθεί για την ταυτότητά του και για τη σχέση του με τον λαό στον οποίο ανήκει. Αρχίζει έτσι το ταξίδι του “à rebours”, αντίστροφα, και προς το “θαμμένο λιμάνι”...»

Λίγα λόγια για τον συγγραφέα

Ο **Αρτούρο Αλεξανιάν** (Arthur Alexanian) γεννιέται στη Γαλλία, στην Γκρενόμπλ, από Αρμένιους γονείς. Φοιτά στο Αρμένικο Κολέγιο της Βενετίας, όπου παίρνει το απολυτήριό του. Γράφεται στο Πανεπιστήμιο Λα Σαπιέντσα της Ρώμης, έπειτα συνεχίζει τις σπουδές του στην Μπολόνια, όπου παίρνει το πτυχίο του στη Βιομηχανική Χημεία. Στις μετακινήσεις του για επαγγελματικούς λόγους, τον βρίσκουμε στις Ηνωμένες Πολιτείες και στον Καναδά, όπου έχει τη θέση του area manager στο χημικό τμήμα μιας μεγάλης αμερικάνικης εταιρείας. Φεύγοντας από την Αλγερία, όπου μένει για αρκετά χρόνια, διαμένει σε πολλές χώρες της Ευρώπης και της Μέσης Ανατολής, για να καταλήξει στη Φλωρεντία, όπου υλοποιεί την ιδέα που ωρίμαζε στο μυαλό του από καιρό, να ασχοληθεί με τα προβλήματα του περιβάλλοντος. Υπεύθυνος ενός εργαστηρίου αναλύσεων και συμβουλευτικής για το περιβάλλον, δραστηριοποιείται τόσο στον ιδιωτικό όσο και τον δημόσιο τομέα, δημοσιεύει άρθρα σε εξειδικευμένα περιοδικά του τομέα και είναι σύμβουλος για σχετικά θέματα σε εθνικό επίπεδο. Τον ελεύθερο χρόνο του τον αφιερώνει στο ερασιτεχνικό θέατρο και περιστασιακά τον βρίσκουμε να παίζει στον κινηματογράφο. Η ποίηση υπήρξε για εκείνον μια πιστή φίλη. Η συλλογή με τίτλο *Sottovoce* (Εκδόσεις Ibiskos Ulivieri 2017), περιλαμβάνει ποιήματα που γράφτηκαν από το 2003 ως το 2008. Θέλοντας να εξερευνήσει πέρα από τους στίχους και τις ρητορικές μορφές, με «Το παιδί και οι άνεμοι της Αρμενίας», το πρώτο του έργο, δοκιμάζει τις δυνάμεις του σε μια εκτενέστερη μορφή γραφής. Τέλος, το 2019 κυκλοφορεί από τις ίδιες εκδόσεις η συλλογή διηγημάτων του με τίτλο: *Il melograno e la luna*.

Το βιβλίο εντάσσεται στη σειρά των εκδόσεων Καλέντη «**Μικρές ιστορίες για Μεγάλα γεγονότα**», υπό τη διεύθυνση της Βασιλικής Τζόκα, υπεύθυνης του εκδοτικού τμήματος των εκδόσεων Καλέντη. Η σειρά απευθύνεται στους νεότερους αναγνώστες και φιλοξενεί κείμενα Ελλήνων και ξένων συγγραφέων. Με όχημα τη λογοτεχνική αφήγηση και μέσα από τη διήγηση της ιστορίας των προσώπων, ο αναγνώστης διεισδύει σε σημαντικά γεγονότα της ανθρώπινης ιστορίας κι άλλοτε φωτίζονται αξιοπρόσεκτες στιγμές της. Η «εστία» των κειμένων είναι ένα πραγματικό γεγονός ή μια πτυχή της ιστορίας, που οδηγεί στη μεγαλύτερη εικόνα της εποχής, των προσώπων και των πράξεών τους.

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ για ΜΕΓΑΛΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

I. *Λόρδος Βύρων και Έλγιν*, Ελένη Σβορώνου

II. *Ο Ποιητής και η Σφραγίδα της Ελευθερίας*, Ιφιγένεια Μαστρογιάννη

III. *Το παιδί και οι άνεμοι της Αρμενίας*, Αρτούρο Αλεξανιάν, Μετάφραση: Άννα Παπασταύρου

ΥΠΟ ΕΚΔΟΣΗ

Ο Ιωάννης και τα γεώμηλα της Αίγινας, Μαρία Ανδρικοπούλου
Γιαννούλης Χαλεπάς – Παραμύθι από μάρμαρο, Μαριάννα Κουμαριανού
Η χαμένη ψηφίδα της Αγίας Σοφίας, Ελένη Σβορώνου
Ευανθία Καίρη – Η πιο μικρή δασκάλα, Ιφιγένεια Μαστρογιάννη